

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Immunitas locorum sacrorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

pœna prohibetur. *l. unic. c. nem. l. c.* De imaginum sacra-
cultu Azorium *l. 9. c. 6. mor. Instit. 1.* Honor imaginis trans-
ad exemplar Brasil. in 6. Synod. vid. Bellar. *tit. 2. l. 6. 2. c. 20.*
Eccles. triumph.

Immunitas locorum sacrorum.

Vid. v. *Sacrilegium.*

1. Immunitas Ecclesiastica quoad locum, est exemptio seu privilegium Ecclesiæ, seu Templo concessum, ut ibi existeres tuti sint à laica potestate; quamquam possunt extra locum sacrum ab illa obsideri, ut capiantur dum se recipiunt extra illum; impediri tamen non possunt ne ad illos deferantur ea quæ ad victum necessaria sunt. Imò immunitas existenti in Ecclesia adeo suffragatur, ut à laica potestate custodiri nequeat, donec declaretur an Ecclesiastica immunitate gaudeat. Adverte tamen immunitatem non sic prodelle confugiendi ad Ecclesiam, ita ut bonis quæ extra Ecclesiam possidet, spoliari non possit, quoties citatus à iudice ad comparandum, negligit comparere. *tom. 2. circa primum Decalogi præceptum, disp. 3. quest. 7. punct. 1. n. 1. & punct. 3. num. 1. & seq.*

2. Prælati Ecclesiarum aliquando possunt laicorum auxilium implorare, vel etiam clericorum opera uti ad tuendam Ecclesiam *ib. punct. 3. n. 3.*

3. Existens in Ecclesia ligari non potest auctoritate iudicis secularis, neque damnari ad pœnam, vel ad mortem corporalem; & si extrahatur, restituendus est Ecclesiæ eidem, vel alteri in qua æquè tutus esse possit, vel Episcopo. Et hoc valet, etiamsi extractus ipse jure suo sponte cedere velit. Neque iudex satisfacit dando cautionem de impunitate extracti ab Ecclesia, sed tenetur reum Ecclesiæ restituere, licet post extractionem patriverit delictum pertinens ad forum saculare. Denique actus, quo delinquens per vim extrahitur à loco sacro per iudicem sacularem juridicè nullus est, nec potest juridicè interrogari. *ib. n. 7. & seq.*

4. Dum satellites fatentur se aliquem cepisse in loco profano, reus vero asserit se captum in loco sacro, standum est iudicio prudentis iudicis, qui rem dijudicare debet ex conjecturis; ut si omnes satellites id affirmant, præsertim eorum

dux, si non ceperint accepto stipendio, si alii affirmant ipsum captum fuisse in loco profano, & hoc decidere pertinet ad iudicem Ecclesiasticum *ib. n. 15 & 16.*

5. Immunitas Ecclesiastica competit oratorio, aut Ecclesie auctoritate Episcopi fundatæ & consecratæ, præsertim si in ea divina officia celebrentur. Et hoc valet, etiamsi nondum sit benedicta, aut in ea nondum celebrata sint divina officia, aut etiamsi polluta aut interdicta sit, aut diruta. Ecclesia autem nomine venit tota Ecclesia fabrica, fines seu confinia illius usque ad quadraginta passus, & consequenter Parochorum, Canonicorum, aliorumque Ecclesiasticorum domus existentes intra triginta passus propè; qui passus desumendi sunt à muro Ecclesie, & quilibet passus completitur mensuram quinque pedum, pes autem mensuram quindecim, vel sexdecim ad summum digitorum transversorum *ib. unct. 4. n. 1. & seq.*

6. Monasteria, domus religiosorum, palatium Episcopi, & domus Cardinalium saltem intra oratori ambicum (quamquam id non servari nunc in Urbe Roma multi asserunt) gaudent immunitate Ecclesiastica, *ib. n. 10. 11. & 12.*

Immunitas illi suffragatur, quem satellites insequerentur ad capiendum, sed reus fugiens in Ecclesiam se recepit, vel clausas Ecclesie januas, vel ferram, vel quid simile apprehendit, neque extrahi potest per eam pallii partem, quæ extra locum sacrum existit. At immunitas non suffragatur illi, qui jam captus ducitur per locum sacrum, neque illi qui se ipsum voluntarie offert iudici, & à loco sacro recedit. Item non violatur immunitas, dum capitur is qui semel aufugit à carceribus Ecclesiasticis, vel etiam secularibus, in quibus nomine Episcopi detinebatur, neque dum capitur extra locum sacrum is, quem iudex blanditiis aut promissionibus à locotacro extraxit; violaretur tamen capiendolo eum, quem privatus extraxit è loco sacro, absque iudicis vel satellitum opera. *ib. n. 19. & seq.*

7. Sacerdos deferens Eucharistiam, in rigore loquendo, non gaudet immunitate locorum sacrorum; quamquam licite capi non potest ob reverentiam jure divino debitam corpori Christi, cui nulla res præferri debet. *ib. n. 27.*

8. Omnes fideles cujuscumque conditionis & ordinis, exceptis casibus in jure expressis, immunitatis privilegio gaudent. Et hoc valet, etiamsi fidelis sit interdictus, aut ex-

communicatus, aut clericus; is enim privilegio immunitatis gaudet in iis casibus, in quibus aliàs à laica potestate capi potest; potest tamen à ministris Ecclesiasticis extrahi à loco sacro in iis casibus, in quibus laici à laica potestate extrahi non possunt; quamquam multi Doctores oppositum sentiant. *ib. punct. 5. n. 1. & seq.*

9. Debitorum quoque in loco sacro existentes gaudent immunitate, sicut & fures etiam si famosi, item & raptores virginum, homicidæ, modo non occidant proditorie, vel in Ecclesia; sacrilegi aut perjuri, simoniaci, blasphemæ, sodomitæ, exules seu banniti, modo non commiserint delictum immunitate privans; item & adulteri gaudent immunitate; secus dicendum de latronibus publicis, seu iis qui violenter in itinibus publicis aggrediuntur & depradantur, de grassatoribus viarum, & depopulatoribus agrorum, seu iis qui diripiunt alienos agros, id est, qui segetes, seu fructus surripiunt, & agros aut vineas vastant. *ib. n. 6. & seq.*

10. Monetarum tonfores, & fures sine armis aut violentia surripientes, non videntur privari privilegio immunitatis, juxta constitutionem Gregorii XIV. quia non sunt publici latrones. *ib. punct. 6. § 1. n. 4.*

11. Homicidæ aut mutilatores in Ecclesiis, vel earum cœmeteriis, privantur immunitate. Amplia etiam si occidit, aut mutilat, sit extra Ecclesiam, & occidat pila plumbea, vel saxo; nam dicitur in Ecclesia delictum mutilationis, vel occisionis committere; secus dicendum de eo, qui dum est in Ecclesia, occidit aliquem extra Ecclesiam existentem. *ib. § 2. n. 1. & seq.*

12. Vulnerans lethaliter aliquem in Ecclesia; privatur immunitate, si vulneratus ob id moritur in Ecclesia, aut extra Ecclesiam; quia delictum homicidii censetur commissum in Ecclesia. Adverte tamen mutilantem, aut occidentem in Ecclesia non posse ob alia delicta in ea capi, nisi simul etiam capiatur ob delictum mutilationis, vel homicidii, nondum puniuntur; quia ob alia delicta non datur facultas extrahendi. *ib. n. 5. & 9.*

13. Mandans homicidium vel mutilationem in Ecclesia, non privatur immunitate, quidquid dicant alii in contrarium; quia nulla fit mentio mandantium, aut consulentium. *ib. n. 10.*

14. Proditorie occidentes proximum suum, privilegio immunitatis

immunitatis carent, siue occiderint fustibus, siue ferro, siue veneno, siue alia ratione. Ille autem dicitur proditorie aliquem occidere, qui aliquem occidit id non praevidentem, seu qui aliquem occidit cum quo amicitiam simulabat, seu qui dolose aliquem seducit ut occidat: propterea immunitate caret is, qui occidit eum, cui se tamquam socium & amicum conjunxerat; secus dicendum de occidente inimicum jam sibi reconciliatum, si occidat ob novam causam: & de procurante abortum foetus animati; is enim juxta probabiliorem sententiam non caret immunitate etiam secuto abortu; sicut nec Medicus praebendo pharmacum infirmo, ex quo mors sequatur praeter intentionem. *ib. §. 3. n. 1. & seq.*

15. Occidens proditorie infidelem, non privatur immunitate, juxta nonnullorum sententiam, cum infidelis stridendo loquendo, non videatur noster proximus; quia nobiscum non communicat in fide, in sacramentis, & in Ecclesia. *ibid. num. 6.*

16. Assassini, seu ii qui pecunia aut alio pretio accepto vel promisso, conducti praevio mandato, occidunt homines incautos, & nihil tale ab eis praecogitantes, privantur immunitate, sicut & qui iis cooperantur. Hinc collige assassinum eum non vocari, qui sine pretio, vel ejus promissione aliquem occidit, neque eum qui adversarium occidit sociis pecunia conductis; nam hic non occidit incautum. *ibid. §. 4. num. 1. & seq.*

17. Judex aut testis privatur immunitate, si pecunia accepta in causa sit ut innocens ad mortem damnetur; quamvis multi non improbabiler contrarium astruant. *ibid. n. 8.*

18. Haereticus ob haeresim caret immunitate, sed non ob alia crimina distincta ab haeresi. Infideles quoque gaudent immunitate, saltem dum ex animo Baptismum petiverunt. *ibid. §. 1. num. 1. & seq.*

19. Rei criminis laesae majestatis in personam Principis, seu illius qui Superiorem in sua jurisdictione non agnoscit, privilegio immunitatis non gaudent. Tunc autem committitur crimen laesae majestatis, quando exercetur actio in damnum & offensam personae Principis, ut occidendo, vulnerando, hostiliter insequendo personam Principis, revelando hostibus secretum Principis, ut ab ipsis capiatur. Idem dicitur de consulentibus, auxiliantibus, favorem praestantibus, etiam effectum non secuto. *ibid. §. 6. n. 1. & seq.*

20. Prælati locorum tenentur delinquentes ad locos sacros confugientes tradere curiæ sæculari eos requirenti, modo constat de delicto privante immunitate. *ibid. punct. 7. num. 1.*

21. Antequam delinquens qui ad locum sacrum confugerat, curiæ sæculari tradatur, debet obtineri ab Episcopo, vel ab ejus officiali, seu Vicario generali, facultas expressè capiendi & extrahendi delinquentem: debetque præterea Episcopo constare de delicto, antequam concedat facultatem extrahendi. Neque tenetur Episcopus stare processui factò à laica potestate, dum quæritur utrum delinquenti gaudeat immunitate Ecclesiastica, tenetur tamen servare solemnitates juris; sed non exigere cautionem de vita delinquentis, quem foro sæculari tradit ob delictum privans immunitate, *ibid. num. 4. & seq.*

22. Violator immunitatis Ecclesiasticæ per extractionem delinquentis à loco sacro, peccat peccato sacrilegii, & peccato injustitiæ; consequenter qui per vim extraxit delinquentem, tenetur ad restitutionem omnium damnorum, quæ inde passus est delinquens. *ibid. punct. 8. n. 1.*

23. Immunitatem violans attentando aliquem capere, vel extrahere è loco sacro incurrit excommunicationem, etiam effectu non secuto. Idem dic de mandante, & de iudice nolente extractum ab Ecclesia restituere. Imò iudex in carcerem conjiciens aliquem per vim extractum à personis privatis, excommunicationem incurrit, etiam si ipse particeps non fuerit extractionis, *ibid. n. 9. n. 4. & seq.*

24. Episcopus alique Prælati extrahentes, vel extrahi mandantes aliquem non servata forma Bullæ Gregorii XIV. excommunicationem incurrunt, quoties auctoritate laica faciunt, seu quatenus sunt domini temporales. Quòd renuant laico iudici concedere facultatem extrahendi aliquem in loco sacro existentem, nullam quidem excommunicationem incurrunt; debent tamen extrahendi facultatem concedere, *ibid. nu. 11. & 12.*

25. Immunitatis violatores non servantes constitutionem Gregorii, non excusantur etiam in iis locis, in quibus delinquentes extrahebantur absq; debita licentia ante Gregorii constitutionem; imò hæc constitutio servanda est, etiam ubi non est acceptata, neque consuetudo contraria potest auferre privilegium immunitatis; sed sola ignorantia, excusat

excusat ab hac censura. *ibid. punct. 10. num. 1. & seq.*

26, Nullus Confessarius potest absolutionem à censura contracta ob violatam Ecclesie immunitatem, virtute aliquis privilegii conferre. nisi facultatem ad hunc effectum obtinuerit post decretum Clementis VIII. Probabile tamen est, posse Episcopum absolvere, modò facta sit restitutio, & satisfactio à delinquente. *ibid. punct. 11. n. 1. & 2.*

Impossibile.

Impossibile dicitur, quod non potest fieri justè, aut honestè aut comodè, vid. *Syl. ver. impossibila.*

Impotentia.

Vide v. *Matrimonium.*

Incestus.

Vide v. *Matrimonium.*

1. Incestus est congressus cum persona cognata intra gradus, in quibus non potest celebrari matrimonium, de quibus vide v. *Matrimonium.* Eò gravius est hoc peccatum, quo persona cum qua copula habetur, est magis conjuncta. *tom. 1. de iis, qua pertinent ad usum matrim. q. 4. punct. 16. n. 5.*

2. Omnes gradus & omnes incestus sunt ejusdem speciei, quidquid sentiant multi DD. in contrarium. Gradus incestus exprimendus est in confessione. *ibid. n. 6 & 7.*

3. Confessarius cognoscens carnaliter peccitentem, non committit incestum: modò Confessarius non sit proprius parochus à quo receptus sit Baptismus: committit tamen speciale peccatum parochus habens copulam cum sua parochiana: nam peccat contra proprium officium, vi cuius tenetur procurare salutem suorum parochianorum. *ibid. n. 10.*

4. Incestus commissus cum consanguinea uxoris duos saltem parit effectus; quippe ut ille qui committit incestum, non possit petere debitum à suo conjugè; utque post mortem uxoris non possit aliam ducere absque dispensatione. *ibid. num. 12.*

ADDI.